

[Brusvang]

Også for vores forslag om nedsættelse af vægtafgiften var der en ganske fornuftig begrundelse: folk kommer til at køre mere. Ældre mennesker og folk med små indtægter kommer til at køre meget lidt, de vil måske gerne bevare deres bil, men det bliver en meget høj pris, de kommer til at betale pr. kilometer i vægtafgift, hvis den nuværende vægtafgift opretholdes.

I spørgsmålet om elafgift vil vi gerne have de virksomheder med inden for det liberale erhverv, der er stærkt strømforbrugende.

I spørgsmålet om pensionsforsikringerne, hvor man ville begrænse fradragsretten, ville vi gerne gøre det mindre restriktivt end foreslået.

I spørgsmålet om taxakørsel og anskaffelse af vogne hertil så vi gerne en hurtigere frivgelse; det ville give en bedre vognpark.

Den billøse dag, som jo også var inde i billedet, var i og for sig ikke en handelsvare som sådan. Vi følte allerede ved forhandlingernes start, at der var udtalt så kraftig modstand fra så mange sider, at der var god grund til at tro, at regeringen ikke ville fastholde dette ønske. Derfor kom det mere ind som en selvfølge og egentlig ikke noget, der var en handelsvare, ikke noget, der skulle betales for.

Om forligssammenbruddet vil jeg sige følgende: ja, der er to opfattelser, og man har hørt den opfattelse, som repræsentanterne for S og V har givet. Jeg forhandlede på min side sammen med hr. Bollmann, og der står altså nu på den ene side den opfattelse, som hr. Bollmann og jeg havde, og på den anden side den opfattelse, som SV-repræsentanterne havde af, hvilken grad af enighed der var opnået. Jeg har den opfattelse, som jeg altså deler med hr. Bollmann, at vi var enige om $\frac{1}{10}$ af den skitse, der var blevet udarbejdet, men vi var utilfredse med formuleringen vedrørende registreringsafgiften, dels fordi vi ikke kunne få en klar termin, dvs. at vi ikke kunne få skrevet: lovforslag herom fremsættes, når oktobersamlingen starter, dels fordi vi ikke kunne få at vide, hvor meget man var villig til at lempe, for vi ønskede jo ikke bare en omlægning, vi ønskede ikke bare, at man skulle lægge noget mere på de andre biler; vi ønskede, at man på det bestemte område skulle gennemføre en lempelse, og derfor måtte vi have en klarere og mere præcis formulering.

Jeg gik til min gruppe og fremlagde forligsskitstens indhold med en klar anbefaling af de $\frac{1}{10}$ af skitsen, og det var synspunkter, gruppen bakkede helt op. Men jeg måtte også over for min gruppe understrege, at hensigtserklæringen om registreringsafgiftens omlægning ved en ny lov var meget luftig, og at den formentlig meget hurtigt ville blive skudt i stykker af pressen, der ville sige: her kan I se, de har ladet sig nøje med et tomt løfte; de har ikke fået deres principielle synspunkter reelt gennemført.

Derfor var denne ting, som jo altså ikke løber op i de store penge, en principielt vigtig ting, og derfor måtte vi rapportere tilbage i overensstemmelse med den vurdering, jeg havde anlagt, at vi ikke kunne acceptere skitsen som helhed, når dette punkt ikke kunne klargøres.

Jeg fik som sagt en opbakning for mine synspunkter; jeg har fået en opbakning af gruppen for min indsats i dette arbejde, og det er fortsat mig, der repræsenterer gruppen i disse forhandlinger. Det ændrer ikke, at statsministeren selvfølgelig til enhver tid kan tale med hr. Erhard Jakobsen, og at SV-repræsentanterne til enhver tid kan møde op med deres ressortministre og bede om, at hr. Erhard Jakobsen også kommer til stede; der er altså ikke nogen ændring i vort forhandlingsystem.

Til syvende og sidst vil jeg også gerne drage den konklusion, at jeg slet ikke tror – hvad forhandlerne end har sagt og måske kunne sige om hinandens forhandlingsform – at det er dér, vanskelighederne reelt har ligget. Vanskelighederne har reelt ligget deri, at der er – og det siger jeg ikke for at drille, for det er jo noget, vi alle ved – forskellig opfattelse i de to sider af regeringen af, hvor langt man kan give sig på det ene og det andet punkt. Når der ikke kan blive enighed i regeringen om disse indrømmelser, kan der jo selvfølgelig heller ikke blive enighed imellem forhandlerne på den ene og på den anden side.

Villy Jørgensen (CD):

Formanden for skatte- og afgiftsudvalget, hr. Hjortnæs, har ved flere lejligheder forsøgt at skabe det indtryk, at centrumdemokraterne ikke havde noget imod de afgiftsforhøjelser, som er omfattet af regerin-